

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.190/2014/6.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 26.M.984/2012. szám alatt megindított - mely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Wendlerné dr. Pirigyi Katalin Ügyvédi Iroda, ügyintéző: Wendlerné dr. Pirigyi Katalin ügyvéd által képviselt Rehabilitációs és Szociális Hivatal beavatkozott - és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 26-án kelt 26.M.984/2012/26. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 26.M.984/2012/26. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2011. október 6-án kelt határozatával elutasította a

felperes által rokkantság címén előterjesztett özvegyi nyugdíj iránti igénybejelentést, mert az NRSZH elsőfokú szakértői bizottsága a felperes egészségkárosodásának mértékét 42%-ban határozta meg, ezért nem tekinthető rokkantnak.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta, mert a felperes egészségkárosodását az NRSZH másodfokú bizottsága is 42%-ban tartotta megállapíthatónak.

A munkaügyi bíróság a társadalombiztosítási határozatokat hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság a perben az egészségkárosodás mértékének tisztázása érdekében elsőként az IKSZI Orvosszakértői Intézetét rendelte ki, az igazságügyi elmeorvos szakértő bevonásával elkészített szakvélemény szerint a felperes egészségkárosodása az igénybejelentéstől kezdődően 57%-os. A bíróság az alperes és a beavatkozó indítványai alapján új szakértőt rendelt ki, az ETT ISZT a felperes egészségkárosodását az igénybejelentéstől kezdődően fennállóan 53%-ban állapította meg. A bíróság a rendelkezésre álló okiratokból és szakvéleményekből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes egészségkárosodása a felülvizsgálni kért határozatok meghozatalakor meghaladta a rokkantság megállapításához szükséges 50%-os mértéket, ami a jogszabálysértő határozatok hatályon kívül helyezését indokolja.

A jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Pp. 182. § (3) bekezdése és 339/A. §-a megsértésére hivatkozva.

Álláspontja szerint a bíróság súlyos eljárási szabályszegést követve hozta meg határozatát, a rendelkezésre álló, a közigazgatási eljárásban beszerzett, a felperes egészségkárosodását 42%-ban megállapító és a perben beszerzett, az egészségkárosodást 50%-ot meghaladóan véleményező szakvélemények közötti ellentmondást nem oldotta fel. Utalt arra, hogy a perben megállapított 53%-os mértékű egészségkárosodást a pszichiátriai osztályos felvétel időpontjától elfogadja, az igénybejelentés időpontjában azonban a felperes nem volt rokkant, csupán később, állapotrosszabbodás folytán vált azzá. Mindezek alapján pedig - a Pp. 339/A. §-a alapján - a bíróságnak a társadalombiztosítási határozat meghozatalakor fennálló tények és hatályos jogszabályok alapján kellett volna döntést hoznia.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria számos határozatában (Mfv.III.10.447/2011/3., Mfv.III.10.126/2011/3., Mfv.III.10.091/2012/5., stb.) rámutatott: a Pp. 182. § (3) bekezdése a perben kirendelt szakértő szakvéleményének aggályossága (homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, vagy a bizonyított tényekkel ellentétben álló volta) feloldására alkalmas eljárási cselekményeket határozza meg. E rendelkezés alapján tehát a bíróság akkor köteles további szakértői bizonyítást elrendelni, amennyiben a perben beszerzett szakvélemény aggályos.

A perben kirendelt szakértők (IKSZI Orvosszakértői Intézete és az ETT ISZT) a közigazgatási eljárásban beszerzett szakhatósági állásfoglalások alapját képező szakvélemények megállapításaitól való eltérés (ami a felperes pszichés károsodásának értékelésében volt kimutatható) részletesen megindokolták és egybehangzóak voltak abban is, hogy a felperes rokkantságot elérő egészségkárosodását megalapozó, magasabb mértékű pszichés károsodása már az igénybejelentés időpontjától megállapítható volt. Mivel a perben beszerzett, egybehangzó szakvéleményekben nem volt kimutatható olyan aggály, ami további szakértői bizonyítás elrendelését indokolta volna, a szakvéleményekből pedig egyértelműen kitűnt, hogy a szakértők a felperes egészségkárosodásáról a társadalombiztosítási határozatok meghozatalakor fennálló tények (betegségek) értékelésével alakították ki véleményüket, a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 182. § (3) bekezdését és 339/A. §-át sem.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperesnek és az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2014. december 1.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő